

Llibertat per a Catalunya

written by Fredi Bentanachs | 13 d'octubre de 2023

Horroritats com estem encara per la massacre de civils, joves, nadons, dones i homes innocents a mans de Hamàs, una organització gihadista que tracta com esclaus als palestins de Gaza, ens colpeja de nou per la reacció d'Israel massacrant la franja, com s'intuïa que passaria aplicant la llastimosa llei del Talió, ull per ull i dent per dent. Cap dels pobles del món aixeca tants recels com el jueu i palestí, i és molt trist que sigui així.

A casa nostra s'ha aturat tot, a Twitter, als diaris, als carrers, alguns insultant, blocant i amenaçant segons el teu posicionament pro-israelí o pro-palestí. Els crims d'uns són l'excusa per a l'ocupació de Palestina dels altres. Els mètodes d'ambdues parts són menyspreables. I em sap molt greu, com el que passa al Nagorno Karabakh amb els armenis massacrats per àzeris d'ètnia otomana, o amb els turcs massacrant als kurds, els marroquins als saharauis i mil conflictes més.

Mentrestant oblidem el genocidi lingüístic i la substitució cultural que venim patint els Països Catalans, la nostra Pàtria, trinxada entre tres estats imperialistes de manual. Tots discutim per a totes les causes. Entretant volen esborrar el 1r d'octubre amb més de 4.000 represaliats i la persecució sistemàtica dels CDR i activistes catalans, i tenim un govern que treballa per a destruir la nostra història i identitat com a poble ètnia reconegut per l'ONU. Els catalans som els més solidaris del món amb tothom, menys amb nosaltres mateixos.

Estem desapareixent culturalment, sucumbint a Castella i Espanya sense fer-hi res. Ara ens volen fer empassar això de l'amnistia, una pastanaga per acabar de destruir-nos. No vàrem fer el 1r d'octubre per pidolar perdó als espanyols. Vàrem fer la Declaració d'Independència i la vàrem guanyar, si bé els nostres líders covards ens han traït, i els partits i algunes

entitats ens volen vendre garses per perdius. I nosaltres anem aguantant, i permetem que l'idioma dels nostres ancestres retrocedeixi dia sí i dia també. Escarneixin la nostra gent per adreçar-se en català a casa nostra. No, violència no, educació, però l'enemic sí que pot utilitzar la violència policial, judicial i quina li convingui.

Cal ser solidaris, és clar, davant una injustícia. Però no perdem el cap en aquest món cada vegada més polaritzat, on els conflictes se succeeixen a alta velocitat, on les xarxes gairebé obliguen a un posicionament i a un judici moral. Que tot plegat no ens faci oblidar que un cop assolida la nostra llibertat podrem ser més efectius amb totes les altres causes.